

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra DE UDEN FÆDRELAND -

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 389. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494193383776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

som den lille hastige Lyd af en Murske .. der li'esom klinger det, synes De ikke, alt det, der bliver til ...

Hun tav et Øjeblik, og hendes Stemme var forandret:

— Vi har staaet mange Morgener, Henrik ... min Mand og jeg — for vi har saadan et dejligt Vindu i Gavlen, skønt det vender mod Nord — og set, hvor de spigrede og klinede og hamrede — midt i Solen. Og, véd De hvad, saa yderst ude de lyse Pletter, der grønnedes midt i Lyngen — — det var det kønneste.

— Ja, sagde hun: det har været velsignet alligevel.

— Alligevel? spurgte Joán.

Fru Jespersens Ansigt var forandret.

— Ja, alligevel, gentog hun.

Men pludselig lo Præstefruen igen:

— Men alt dette her kan De naturligvis ikke føle, sagde hun.

— Jo, sagde Joán og talte stille: jeg kan føle det.

Og han lagde til:

— Er det da ikke min Moders Fædreland?

— Nej, men min den største Glæde, sagde Uhrmageren og han talte langsomt og skubbede Stolen lidt fra Bordet, for nu var han næsten mæt: Min den største Glæde — det er, naar Vognene ruller i Gaden ... Saa maa jeg s'gu til Døren, naar de ruller ind ved Gaden og opefter Portene — det er den Vej, de ska' ... Men den Dag, da de første Gang kom her fra Højerup og var vundet fra Kolding af — — da jeg så de sejsten Vogne, der var sejsten, Johansen, der kørte ind ad din Port — — da stod jeg s'gu med Taarer i Øjnene.

— Det havde vist Greven ogsaa, hviskede Doktoren til Ussing.

Nogle af de andre lo.

Men Uhrmageren stemmede Hænderne mod sine tykke Knæ:

— Ja, men det gjorde jeg, sagde han.

— Skaal Filosof, sagde han til Manden med den skæve Ryg.